

omy of the university. The University should get the intrinsic value, to counterbalance current status – the institution that provides services to many social institutions. According to that, it is necessary to harmonize priorities in educational policy, public interests, goals and objectives of the University itself. Only then the University can act as an equal partner in the relationship with the state, civil society, labor market and the individual.

Connecting to that it is important to determine the paradigmatic trends that define and generate a variety of differentiated University models: 1) education – research; 2) training – education; 3) nursing (state-regulation) – autonomy (self-regulation). The principle of autonomy is thoroughly protected by modern university, as it was protected throughout the period of formation and development.

This is required by the need to maintain the academic status that allows developing the science, cultivating intellectual elite, forming the spiritual potential of society. Autonomy stays the foundation of university life, but today it is highly necessary to redefine considering deeper University integration with economy, labor market and program of nation development. Universities are facing the challenge to prove that they can make a significant contribution to economic and social development of society, fulfilling the government, international target programs, however, while maintaining academic freedom in realization of scientific research, development of intelligence and culture.

Keywords: university, autonomy, academic freedom, self-regulation, liberalization, decentralization of higher education.

Н. Демьяненко д-р пед. наук, проф.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Київ, Україна

ЭВОЛЮЦИЯ ТЕОРИИ И ПРАКТИКИ УНИВЕРСИТЕТСКОЙ АВТОНОМИИ (XIX – НАЧАЛО XXI ВЕКА)

Феномен "университетской автономии" раскрыт в научных и политических дискуссиях начала XIX – XX вв. (Н.И.Костомаров, В.И.Ленин, Н.И.Пирогов, Н.В.Сперанский и др.), содержания общих уставов императорских университетов (1804, 1835, 1863, 1884) и практике Харьковского (1804), Киевского (1834), Новороссийского (1865) университетов. Констатируется, что в начале XXI в. Украина пребывает в ситуации преодоления последствий централизованного управления высшим образованием и развития качества академической жизни, способных обеспечить либерализацию высшей школы. Закон Украины "О высшем образовании" (2014) закрепляет академическую, организационную, финансовую автономию университета. Она остается основой университетской жизни, но требует переопределения с учетом более глубокой интеграции с экономикой, рынком труда и программой развития нации.

Ключевые слова: университет, автономия, академическая свобода, самоуправление, либерализация, децентрализация высшей школы.

Відомості про автора

Дем'яненко Наталія Миколаївна – Україна, Київ; доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки і психології вищої школи Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова.

Контактна інформація: email: natdemyanenko@mail.ru

Демьяненко Наталья Николаевна – Украина, Киев; доктор педагогических наук, профессор, заведующий кафедрой педагогики и психологии высшей школы Национального педагогического университета имени М. П. Драгоманова.

Контактная информация: email: natdemyanenko@mail.ru

Demyanenko Natalia – Ukraine, Kiev; Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Head of the Pedagogy and Psychology Higher School Department at National Pedagogical Dragomanov University.

Contact information: email: natdemyanenko@mail.ru

УДК: 371.1 : 378.937 : 004 : 316.77

С. Іванов, канд. техн. наук, доц.
КЗ "Запорізький обласний інститут післядипломної педагогічної освіти", м. Запоріжжя
Л. Іванова, канд. філософ. наук, доц.
Запорізький національний університет, м. Запоріжжя

МЕДІАІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ РОЗВИТКУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ

У статті приводиться думка, що професійний розвиток сучасного вчителя має тісний зв'язок з його інтелектуальною компетентністю. Приводиться структура інтелектуальної компетентності. Стверджується, що у сучасному інформаційному суспільстві медіа інформаційні технології відіграють визначальну роль у вихованні інтелектуальної компетентності. Надається авторський погляд щодо використання медіаінформаційних технологій від пошуку даних та їх структуризації до набуття нового знання. Робиться висновок, що медіа інформаційні технології набуття нових знань мають стати провідним інструментарієм у професійному розвитку вчителя.

Ключові слова: компетентність, інтелект, інтелектуальна компетентність, ментальний досвід, медіа, інформація, медіаінформаційні технології.

Постановка проблеми. В умовах неочікуваних викликів 21 століття, зміст яких полягає у процесах глобалізації та впливу на людину та суспільство медіа та інформаційно-комунікативних технологій суттєво змінюється роль освітніх закладів. Вперше в історії людства школа перестає бути найважливішим інститутом трансляції культурних кодів та соціальної поведінки індивідів. У таких умовах набутий раніше ментальний досвід учителя може швидко знецінюватися або відстати від вимог життя. Внаслідок цього виникає надзвичайно актуальна проблема нарощування інтелекту вчителя, насамперед його інтелектуальної компетентності, яку неможливо формувати без використання сучасних медіаінформаційних технологій.

Мета та завдання дослідження. Головною метою статті є викладання досвіду застосування медіаінформаційних технологій для розвитку інтелектуальної компетентності, яка є основою ментального досвіду вчителя, на базі якого формуються його професійні якості.

Стан дослідження. У зв'язку із розвитком компетентнісного підходу в освіті особливого значення набувають

дослідження інтелектуальної компетентності. Структурному вивченню інтелекту присвячені багаточисленні дослідження, насамперед у дискурсі педагогічної психології, починаючи з Дж. Гилфорда [2] та закінчуючи дослідженнями когнітивної психології Г. Гарднер, М. О. Холодна [2,3]. Формування "образу світу", який є метою будь-якого процесу навчання, досліджувались, починаючи з О.М. Леонтьєва [4]. Водночас у більшості цих праць увагу приділялося теоретичним положенням, однак у практичній діяльності учителя велике значення мають конкретні інструменти виховання інтелектуальної компетентності, набуття нового знання.

Виклад основних положень. Професійна діяльність вчителя значною мірою, якщо не визначальною, базується на його суб'єктивному, ментальному досвіді. Ментальний досвід, за визначенням М.О. Холодної, це "система наявних психічних утворень та ініційованих ними психічних станів, які лежать в основі пізнавального ставлення людини до світу і обумовлюють увагу приділялося теоретичним положенням, однак у практичній діяльності учителя велике значення мають конкретні інструменти виховання інтелектуальної компетентності, набуття нового знання."

В свою чергу ментальний досвід формується та відображається через бачення навколишнього світу, тобто через так названого "образу світу", який за визначенням О.М. Леонтєва, являє собою складне, багаторівневе утворення, що володіє системою значень та полем смислу [4, С.251–261]. У контексті діяльності педагога можна говорити про "професійний образ світу", який зв'язаний з особистісною, суб'єктивною стороною домінуючого в педагогічному співтоваристві світогляду. Конструювання власного професійного образу світу педагога відбувається як процес і як результат напруженої інтелектуальної діяльності, роботи його інтелекту. У дискурсі психології інтелект – це система психічних механізмів, які обумовлюють можливість побудови "всередині" індивідуума суб'єктивної картини того, що відбувається [7]. Іншими словами, інтелект є формою організації ментального досвіду людини, зокрема, педагога. У зв'язку з цим особливого значення набуває проблема власного інтелектуального виховання, яке полягає у постійному збагаченні власного ментального досвіду з метою конструювання професійного образу світу.

Розглянемо основні показники інтелектуального виховання. По-перше, це *широта розумового кругозору*, яке, на нашу думку, означає здатність мислити категоріями процесів та явищ, а не фактів та подій. По-друге, *гнучкість і багатоваріантність оцінок того, що відбувається*. По-третє, – *готовність до прийняття незвичайної, суперечливої інформації*, протидія якої складає догматичне мислення. Сумуючи, йдеться про формування базових інтелектуальних якостей особистості, до яких М.О. Холодна відносить: *компетентність (К), ініціатива (І), творчість (Т), саморегуляція (С) і унікальність (У)* [3, С. 205].

Щодо *інтелектуальної компетентності*, М. О. Холодна розглядає її як "особливий тип організації знань, що забезпечує можливість прийняття ефективних рішень у певній предметній області діяльності". Таке визначення достатньо близько авторському: "здатність та готовність приймати ефективні та відповідальні рішення в екстремальних ситуаціях професійної діяльності". Розглянемо більше докладно основні ознаки, що, згідно М.О. Холодної, характеризують той тип організації знань, який відрізняє компетентну людину (К).

- *різноманітність*. Дійсно, неможливо дати відповідь на питання не тільки *що відбувається*, а на питання *для чого, з якою метою та які наслідки*, якщо не мати уявлення щодо всіх сторін соціального або політичного процесу;

- *гнучкість*. Йдеться про здатність швидко змінювати своє ставлення до того чи іншого фрагменту факту або події під впливом тих чи інших об'єктивних чинників. Гнучкість мислення забезпечує коректування власно сконструйованого о "образу світу";

- *швидкість (додамо – і точність) актуалізації в даний момент в потрібній ситуації*. Швидкість актуалізації залежить від обсягу і систематизованості інформації, яка зберігається в пам'яті, а також від алгоритму, який визначає хід актуалізації. Точність актуалізації проявляється в повноті відновлених фактів і понять, у точності формулювань і визначень;

- *можливість застосування в широкому спектрі ситуацій*. Зокрема – здатність до переносу знання в нову ситуацію. Наприклад, використання філософської думки або будь-якого загальнотеоретичного принципу або положення стосовно конкретної ситуації;

- *визначеність ключових елементів*. Йдеться про вміння визначати окремі факти, положення, визначення як найважливіші для розуміння даної конкретної ситуації;

- *категоріальний характер*. Це вміння розрізняти типи та форми знань (буденне, наукове, псевдонауко-

ве, особистісне і т.і.) та свідомо досліджувати різні зв'язки та відношення в процесах чи явищах;

- *володіння декларативними (описовими) та процедурними (алгоритмічними) знаннями*, тобто знаннями не тільки про те "що", але й про те "як";

- *наявність знання про власний знання* (рефлексія знань).

Інші елементи базових інтелектуальних якостей в аспекті медіа та інформаційної компетентності детально розглянуті у роботі автора [5].

Дискурс інтелектуального виховання стає основною територією формування професійного образу світу педагога. Рішення проблем, що виникають, повинно перейти в практичну площину створення та освоєння педагогічних технологій освіти та самоосвіти. У сучасній філософії починає поширюватися думка щодо так названого "медіального повороту", згідно якого "образ світу", у тому числі, професійному, репрезентується лише через медіа, тобто через будь-який канал, що несе дані, інформацію, знання. В аспекті придбання нового знання як складової інтелектуальної компетентності, на нашу думку, можливі три основні стратегії:

1. пошук і придбання "готового" знання;
2. "витяг" знання з "готової" інформації;
3. отримання нового знання шляхом послідовного перетворення даних в цінну інформацію, яка підлягає осмисленню.

Слід звернути увагу на категоріальне розрізнення використаних тут термінів: *дані, інформація, знання*. Будемо визначати *дані* як синтаксичні сигнали, набір символів, який є безвідносним до їх семантичного смислу. Зовсім інше ставлення до терміну *інформація*. Чітко розуміючи складність концепту *інформація*, в даному випадку доцільно інтерпретувати цей термін як структуровані (оброблені) *дані*, розглянуті з урахуванням деякої їх семантичної сутності. Не менш складний за своєю семантичною структурою концепт *знання* домовимося розуміти як корисну інформацію, що забезпечує досягнення певної мети або встановлює деякий зв'язок або представляє собою визначену цінність.

Тоді процес придбання нового знання можна представити як послідовний або ітераційний процес руху думки за наступним маршрутом: 1) формулювання мети отримання знання; 2) пошук даних і формування бази даних, 3) формування інформаційної моделі на основі обробки і структурування даних; 4) витяг знання на основі аналізу інформаційної моделі; 5) застосування придбаного знання на благо людини, природи та суспільства. Процес отримання нового знання на основі наведеного розумового маршруту передбачає базові вміння, наявність того чи іншого виду грамотності. На нашу думку, грамотність – це здатність сприйняти смисл, що міститься у будь-якому тексті, що складається з набору (сукупності) знаків, що належать конкретній знаковій (семіотичній) системі, або, коротше, грамотність – це володіння певною семіотичною системою. Таким чином, *медіаінформаційну грамотність* слід розуміти як освоєння певну кількість семіотичних систем, які складають основу мови будь-яких текстів та інструментарію їх обробки і сприйняття.

1. **Формулювання мети придбання знань** (постановка задачі, проблеми). Стратегічно сутність освіти в особистісно-орієнтованому розумінні зводиться до усвідомлення цінності формування розвинутого *тезауруса*. Під *тезаурусом* Розвинений особистісний тезаурус є основою формування трудового потенціалу індивідуума на сучасних ринках оренди трудових послуг.

На етапі постановки задачі ефективним способом візуального її подання є технологія MindMapping, що

реалізує асоціативний спосіб мислення. Тут вельми корисною є програма XMind, що володіє простим інтерфесом при широких концептуальних можливостях [6]. Це програмне засіб надає можливості ефективного планування виконання завдання, реалізує графічне представлення своїх ідей, шляхом їх концептуальної організації, що дозволяє підключати будь-які види даних (текст, цифри, аудіо, відео, сайти і т. д.).

2. Пошук і збереження даних. Головним тут є формування сукупності даних, необхідних для отримання кінцевого результату – нового знання. Чітке формулювання поставленого завдання сприяє мінімізації трудових витрат на цьому етапі. Тут пошук розуміється як сукупність логічних і технічних операцій, що мають кінцевою метою знаходження документів, відомостей про них, фактів, даних, які відповідають запиту споживача. Грамотність пошуку проявляється у володінні відповідними знаковими системами. Так пошук за рубрикатором передбачає вміння орієнтуватися в пошукових каталогах, що представляють собою добірку посилань на інші ресурси Інтернету. Розширений пошук передбачає володіння користувачем конкретною мовою запитів, заснованою на знанні певних правил (знакова система). Корисно сформувати список посилань на проблемно-орієнтовані інтернет-ресурси. На цьому етапі надзвичайно важливо критичне ставлення до відбору для подальшого аналізу даних. Перш за все, їх якісна оцінка повинна базуватися на таких властивостях як авторитетність і компетентність джерела, зрозумілість, своєчасність, надійність і порівнянність отриманих даних.

Для збору даних, знайдених в процесі пошуку, корисно використовувати технологію, реалізовану програмного засобу Evernote, що дозволяє фіксувати і зберігати дані різних типів і форматів, включаючи зміст сайтів, записувати голосові повідомлення. Ефективною можливістю є синхронізація заміток, що дозволяє організувати роботу з практично будь-якого пристрою, який має доступ до інтернету. Для зберігання та організації спільного доступу ефективними є хмарні технології, що дозволяють користувачам зберігати свої дані на серверах в хмарі і ділитися ними з іншими користувачами в Інтернеті (Dropbox, Google-диск, Yandex-диск).

Слід ще раз звернути увагу на те, що процес придбання нових знань можна реалізувати, минаючи етапи пошуку даних та їх упорядкування, тобто може зводитися до "привласнення" знань вже "упакованих" в тій чи іншій дидактичній формі. Іншими словами, необхідно володіти інформаційними технологіями пошуку у відкритих освітніх ресурсах відповідних ресурсів у вигляді навчальних дистанційних курсів, тренінгів і т. д. [7].

3. Формування інформаційної моделі на основі обробки і структурування даних. Для досягнення кінцевої мети (придбання нового знання) даним, зібраним на попередньому етапі, необхідно надати якийсь візуальної форми. Тут доречно згадати, що початковий смисл латинського слова *informatio* – "надання форми, властивостей". Тобто, третій етап полягає в структуруванні зібраних раніше даних в тій чи іншій формі, яка представляється зручнішою для аналізу і здобування знань. Такою формою можуть бути графіки, таблиці і діаграми, для побудови яких потрібно *інформаційна грамотність*, тобто володіння знаковими системами (інтерфейсом) таких програм як Graph або Excel. Більш змістовною з позицій процесу пізнання є інфографіка як спосіб візуалізації даних. В даний час існує досить багато програмних засобів, що дозволяють будувати ефективні та змістовні інфограмми, серед яких можна вказати такі як pictochart, infogr.am, datavisualization.ch, Google public data explorer і ряд інших. Будь-який аудіовізуальний твір можна розгля-

дати як структурування розрізнених кадрів на основі єдиного, концептуального, художнього задуму. Тут інформацію слід розуміти як дані, розглянуті з урахуванням їх деякої семантичної сутності.

4. Витяг знання на основі аналізу інформаційної моделі. Взагалі кажучи, важко уявити будь-які комп'ютерні технології, призначені для вилучення знання (неявно існуючого смислу) в тій чи іншій інформаційній моделі. Тут чільну роль відіграють, по-перше, рівень розвиненості особистісного тезауруса, а, по-друге, рівень фасцинації, що представляє собою незалежний від інформації комунікативний феномен, що складається в захопленості адресата вмістом сприйманого тексту, в психологічному підпорядкуванні уяви і волі людини [8]. Тут доцільно, слідуючи Ю.М. Лотману слід розрізняти дві моделі комунікації, використаних для двох різних каналів [9]. По першому каналу здійснюється комунікаційна взаємодія, коли, в нашому випадку, носій знання (адресант) відділений від його одержувача (адресата). Другий канал має на увазі злитість, суміщення двох ролей адресанта і адресата. У цьому випадку медіа як канал замкнутий сам на себе, а комунікація являє собою автокомунікацію, де зовнішній текст перетворюється у внутрішню мову. Тут надзвичайно важливою є думка Ю.М. Лотмана про те, що зовнішній текст, який ініціює автокомунікацію, виступає як "стимулятор розвитку думки" [9, С. 231]. Але як у першому, так і в другому випадку знання лише тоді "привласнюються" індивідуумом, коли зовнішній текст (контент інформаційної моделі) перетворюється у внутрішню мову. Тобто, смисл придбаного зовні або шляхом власних інтелектуальних зусиль неодноразово проговорюється і навіть дискутується із самим собою або з уявним "іншим", або аудиторією. Результатом "привласнення" знань завжди є перебудова особистісного тезауруса шляхом формування нових концептів і встановлення нових відносин між існуючими концептами (розумовими сутностями). Або, мовою психофізіології, – шляхом формування нових нервових зв'язків між ансамблями нейронів в корі головного мозку.

5. Застосування отриманого знання на благо людини, природи чи суспільства. Сократ стверджував, що "існує лише одне добро - знання і лише одне зло – нецтво". Історія ж наукових відкриттів переконливо свідчить, що етичні проблеми знання, особливо в інформаційному, глобалізованому світі стають пріоритетними. Немає сумнівів, що формування розвиненого особистісного тезауруса є благом для конкретного індивідуума. Але залишається етична проблема спрямованості застосування цього знання. Знання може бути нейтральним лише в тому випадку, якщо воно набувається або для задоволення інтелектуальної потреби або для кваліфікаційного підтвердження рівня компетентності. Розгляд етичних проблем використання знань в інших випадках виходить за межі даної статті.

Саме такі підхід використовувався на численних тренінгів у Запорізькому обласному інституті післядипломної педагогічної освіти протягом декількох останніх років.

Висновки. Виховання інтелектуальної компетентності як передумови набуття ментального досвіду у процесі конструювання власної версії "образу світу" передбачає розвиток особистісної "бази знань". В умовах сучасного інформаційного суспільства розв'язання цього стратегічного напрямку людської діяльності можливе шляхом використання медіаінформаційних технологій. Найважливішими етапами на цьому шляху є пошук даних, їх структурування у вигляді адекватної інформаційної моделі, витяг та набуття, "привласнення" нового знання.

Список використаних джерел

1. Гарднер Г. Структура разума: теория множественного интеллекта / Г. Гарднер. – М.: Изд. дом "Вильямс", 2007. – 512 с.
2. Гилфорд Дж. Три стороны интеллекта / Джой Гилфорд // Психология мышления. – М.: Прогресс, 1965 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.intellectus.su/lib/00018.htm>.
3. Холодная М.А. Психология интеллекта: Парадоксы исследования / М.А. Холодная. – 2-е изд., перераб. и доп. – СПб.: Питер, 2002. – 272 с.
4. Леонтьев А.Н. Образ мира // Избр. психолог. произведения, М.: Педагогика, 1983. – С. 251–261.
5. Иванов С.А. Медійні та інформаційні технології навчання у дискурсі радикального конструктивізму // Відкрите освітнє середовище сучасного університету: Зб. наук. праць / [редкол.: Н.В. Морзе, Р.К. Махачашвілі, О.П. Буйницька, за аг ред.: Н.В. Морзе]; Київ. ун-т ім. Б. Грінченка. – К.: Київ, ун-т ім. Б. Грінченка, 2015. – С. 108–114.
6. The most Popular Mind Mapping Tool // [Электронный ресурс] / Сайт XMind. - Режим доступа: <http://www.xmind.net/>.
7. World Open Educational Resources Congress // [Электронный ресурс] / Site of UNESCO/ – Режим доступа: <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/events/calendar-of-events/events-websites/World-Open-Educational-Resources-Congress>
8. Мухелишвили Н.Л., Шрейдер Ю.А. Автокоммуникация как необходимый компонент коммуникации // НТИ. Сер. 2.– 1997.– № 5.– С. 1–10.
9. Лотман Ю. М. О двух моделях коммуникации в системе культуры. //Тр. по знаковым системам. Вып. 6.– Тарту, 1973.– С. 227–243.

References

1. Hardner H. Struktura razuma: teoriya mnozhestvennogo intellekta / H. Hardner. – M.: Yzd.dom "Viljams", 2007. – 512 s.
2. Hylford Dzh. Try storony intellekta / Dzhoi Hylford // Psykholohyia myshlenyia. – M.: Prohress, 1965 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupa: <http://www.intellectus.su/lib/00018.htm>.
3. Kholodnaia M.A. Psykholohyia intellekta: Paradokxy yssledovanyia / M.A. Kholodnaia. – 2-e yzd., pererab. y dop. – SPb.: Pyter, 2002. – 272 s.
4. Leontiev A.N. Obraz myra // Yzbr. psykholoh. proyzvedeniia, M.: Pedahohyka, 1983. – S. 251–261.
5. Ivanov S.A. Mediini ta informatsiini tekhnolohii navchannia u dyskursi radykalnoho konstruktivizmu // Vidkryte osvittne seredovyshche suchasnoho universytetu : Zb. nauk. prats / [redkol.: N.V. Morze, R.K. Makhachashvili, O.P. Buinytska, za ah red.: N.V. Morze]; Kyiv. un-t im. B. Hrinchenka. – K.: Kyiv, un-t im. B. Hrinchenka, 2015. –S. 108–114.
6. The most Popular Mind Mapping Tool // [Elektronnyi resurs] / Sait KhMind. - Rezhym dostupa: <http://www.xmind.net/>.
7. World Open Educational Resources Congress // [Elektronnyi resurs] / Site of UNESCO/ – Rezhym dostupa: <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/events/calendar-of-events/events-websites/World-Open-Educational-Resources-Congress>
8. Muskhelyshvily N.L., Shreider Iu.A. Avtokommunikatsyia kak neobkhdymyi komponent kommunykatsyy // NTY. Ser. 2.– 1997.– № 5.– S. 1–10.
9. Lotman Iu.M. O dvukh modeliakh kommunykatsyy v systeme kul'tury. // Tr. po znakovym systemam. Vyp. 6.– Tartu, 1973.– S. 227–243.

Надійшла до редколегії 29.10.16

S. Ivanov, PhD (Technical Sciences), Associate Professor
"Zaporizhzhya Regional Institute of pedagogical education", Zaporozhye, Ukraine
L. Ivanova, PhD (Philosophical science), Associate Professor,
Zaporizhzhya National University, Zaporozhye, Ukraine.

MEDIAINFORMATIONAL TECHNOLOGIES OF DEVELOPMENT OF INTELLECTUAL COMPETENCE OF THE TEACHER

The article promotes the view that modern teacher's professional development is closely linked to his intellectual competence. It is alleged, that media and information technologies play the decisive role in the process of acquiring new knowledge. The author sets out the use of media-information technologies to produce new knowledge by the way from researching data and their structuring in the form of an information model. It is concluded that media-information technologies should become a leading tool in the professional development of teachers for producing new knowledge.

Key words: competence, intelligence, intelligence competencies mental experience, media, information, media-information technologies.

С. Иванов, кандидат технических наук, доц.
КЗ "Запорожский областной институт последипломного педагогического образования", Запорожье, Украина
Л. Иванова, кандидат философских наук, доцент Запорожского национального университета, Запорожье, Украина

МЕДИАИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ РАЗВИТИЯ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ УЧИТЕЛЯ

В статье утверждается, что профессиональное развитие современного учителя тесно связано с его интеллектуальной компетентностью, которая обогащает его ментальный опыт. Приводится структура интеллектуальной компетентности. Утверждается, что в современном информационном обществе медиаинформационные технологии играют определяющую роль в воспитании интеллектуальной компетентности. Излагается авторский взгляд на использование медиаинформационных технологий от поиска данных и их структуризации до получения нового знания. Делается вывод, что медиаинформационные технологии получения новых знаний должны стать ведущим инструментом в профессиональном развитии учителя.

Ключевые слова: компетентность, интеллект, интеллектуальная компетентность, ментальный опыт, медиа, информация, медиаинформационные технологии.

Відомості про авторів

Іванов Сергій Аркадійович – Україна, м. Запоріжжя, кандидат технічних наук, доцент кафедри інформатики та інформаційних технологій в освіті, КЗ "Запорізький обласний інститут післядипломної педагогічної освіти".

Контактна інформація: zoippoivanov@gmail.com.

Іванова Лариса Сергіївна – Україна, м. Запоріжжя, кандидат філософських наук, доцент кафедри педагогіки та психології освітньої діяльності, Запорізький національний університет.

Контактна інформація: Lariv19@rambler.ru.

Ivanov Sergey – Ukraine, Zaporozhye, PhD (Technical Sciences), assistant professor of computer science and information technologies in education Department at "Zaporizhzhya Regional Institute of pedagogical education".

Contact Information: zoippoivanov@gmail.com.

Larisa Ivanova S. – Ukraine, Zaporozhye, PhD (Philosophical science), assistant professor of psychology, pedagogy and educational activities Department, Zaporizhzhya National University.

Contact Information: Lariv19@rambler.ru.

Іванов Сергій Аркадьєвич – Україна, Запорожье, кандидат технических наук, доцент кафедры информатики и информационных технологий в образовании, КЗ "Запорожский областной институт последипломного педагогического образования".

Контактная информация: zoippoivanov@gmail.com.

Іванова Лариса Сергеевна – Україна, Запорожье, кандидат философских наук, доцент кафедры педагогики и психологии образовательной деятельности, Запорожский национальный университет

Контактная информация: Lariv19@rambler.ru.